

عنوان مقاله:

امکان سنجی و شیوه های ترکیب مساجد جامع شیعه و سنی در شهرهای دو مذهبی به منظور ارتقاء تعاملات اجتماعی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی بازانديشي توسعه پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهدی حمزه نژاد - عضو هیئت علمی و دانشیار دانشگاه علم و صنعت ایران

شکوفه واحددهکردی - کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

خلاصه مقاله:

اقلیت های قومی متعدد در کشور ایران، تنوع فرهنگی گسترده ای را بوجود آورده است، در این میان وجود اقلیت های مذهبی بر بارزتر شدن این تنوع فرهنگی افزوده است و در صورت غفلت از برنامه ریزی در خور گاه بحران زا و منجر به ناپایداری اجتماعی می گردد. این مسئله نیاز به شناخت و نزدیکی فرقه های مذهبی را به شیوه ای حقیقی و پایدار بیشتر می کند. مسجد به عنوان مکانی برای گردهمایی و اجتماعات مسلمانان میتواند فضای مناسبی برای تعاملات اجتماعی فرقه های مختلف باشد. پایین بودن سطح تعاملات اجتماعی بین فرقه ها به عنوان مسئله اصلی تحقیق مطرح می گردد. مقاله حاضر به دنبال پاسخ این سؤال است که "چه شکلی از مجاورت مساجد فرقه های تشیع و اهل تسنن، باعث تقویت وحدت و بهبود روابط اجتماعی و جلوگیری از بحران در کشور می شود؟" روش تحقیق استدلالی-تحلیلی است و برای دستیابی به هدف تحقیق به منابع و متون معتبر کتابخانه ای، اسنادی ارجاع شده و بعد از آن با روش پیمایش و مصاحبه ساختاریافته به امکان سنجی مجاورت مساجد و شیوه های ترکیب مساجد پرداخته شده است. جامعه آماری این پژوهش، معماران و جامعه شناسان و عالمان دینی دو فرقه و مردم حاضر در مساجد هستند. نتیجه تحقیق حاکی از آن است که اکثریت پا سخگویان تاکید بر مجاورت مساجد فرقه های تشیع و اهل تسنن تاثیر مستقیم بر تعاملات اجتماعی دارند، ضمن اینکه نقش مولفه های کالبدی و محیط فیزیکی به عنوان بستر شکل گیری روابط ساده و پیچیده اجتماعی را نمیتوان نادیده گرفت و از میان چهار رویکرد جدایی کامل، همجواری، همجواری نیمه ترکیبی و یکپارچگی، رویکرد همجواری نیمه ترکیبی مورد تایید قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

مسجد، تعاملات اجتماعی، فرقه های تشیع و اهل تسنن.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1222411>

